

בש"פ 7589/17 - מדינת ישראל נגד מוחמד ג'רדאת

בבית המשפט העליון

בש"פ 7589/17

לפני:
המבקשת:
כבוד השופט א' שהם
מדינת ישראל

נגד

המשיב:
מוחמד ג'רדאת

בקשה חמישית להארכת מעצר בפיקוח אלקטרוני, לפי
סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד דפנה שמול

בשם המשיב: עו"ד יוסי זילברברג

החלטה

1. לפניי בקשה להארכת מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) בתשעים ימים, החל מיום 18.10.2017, או עד למתן פסק דין, בתפ"ח 6710-02-16, בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

רקע והליכים קודמים

2. נגד המשיב הוגש, ביום 3.2.2016, כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירת שוד, לפי סעיף 402(ב), בנסיבות סעיף

עמוד 1

29(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. על פי עובדות כתב האישום, המשיב קשר קשר עם שני אחרים לשדוד רכב. לשם כך, ביימו השלושה תאונת דרכים עם רכבה של המתלוננת. כאשר עצרה המתלוננת את רכבה בשולי הדרך, משך אותה אחד משותפיו של המשיב באלימות אל מחוץ לרכב והטילה על הכביש, ולאחר מכן נכנס למושב הנהג ברכבה ונמלט מהמקום. עוד נטען בכתב האישום, כי המתלוננת, אשר אחזה בצדו של הרכב, נגררה על הכביש מספר מטרים בעקבותיו, וכתוצאה מהאירוע נגרמו לה פגיעות גופניות וטראומה נפשית. נטען בנוסף, כי המשיב, יחד עם השותף האחר, נסעו מהמקום אף הם, כאשר הם מותירים את המתלוננת כשהיא שרועה וחבולה על הכביש.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. נטען בבקשה, כי ברשות המבקשת ראיות לכאורה, להוכחת אשמתו של המשיב. עוד נטען, כי לנוכח האלימות החמורה שבה נקטו המשיב ושותפיו כלפי המתלוננת, ובשים לב לעובדה כי הם תושבי כפר עקב, "שאינו בשטחי מדינת ישראל", קמות בעניינם עילות מעצר, לפי סעיפים 21(א)(1) ו-21(א)(1)(4) לחוק המעצרים. המבקשת הוסיפה וטענה, בעניינו של המשיב, כי לחובתו עומד עברו הפלילי, לרבות שתי הרשעות בגניבת כלי רכב, אשר בגינן הוא ריצה מאסר בפועל. על יסוד האמור, טענה המבקשת, כי חלופת מעצר בעניינו של המשיב לא תסכון. ביום 18.2.2017, קבע בית המשפט המחוזי, כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית בעניינו של המשיב, כמו גם עילת מעצר שעניינה מסוכנות, לשלום הציבור ולביטחונו. עם זאת, הורה בית המשפט המחוזי על הכנת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב, אשר יכלול התייחסות לאפשרות של מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני. ביום 16.3.2017, ולאחר שהוגשו תסקיר מעצר ותסקיר משלים בעניינו של המשיב מטעם שירות המבחן, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום 9.5.2017, דחה בית המשפט המחוזי בקשה מטעם המשיב לעיין מחדש בהחלטתו, מיום 16.3.2017. ביום 27.10.2016, נעתר בית המשפט המחוזי לבקשה נוספת לעיין מחדש בהחלטה זו, והורה על מעצרו של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני. בהמשך לכך, הוארך מעצרו של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני פעמיים נוספות, בהסכמתו (בש"פ 8239/16, מפי השופט נ' סולברג, ובש"פ 531/17, מפי השופט י' עמית).

4. ביום 23.4.2017, הגישה המבקשת בקשה שלישית להארכת מעצרו של המבקש, וביום 24.4.2017, הורתה השופטת ד' ברק ארז על הארכת מעצרו של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני, עד ליום 19.7.2017 (בש"פ 3401/17). הימשכות הליכי המשפט מעבר להארכת המעצר השלישית, הובילה לבקשה רביעית, מיום 16.7.2017, לה נעתרה השופטת ד' ברק ארז ביום 19.7.2017. עם זאת, הורתה השופטת ברק ארז, כי יתאפשרו למשיב חלונות התאוררות מהמעצר בפיקוח אלקטרוני, למשך כשלוש שעות מידי יום, בין השעות 10:00-13:00.

הבקשה להארכת המעצר בתשעים ימים נוספים

5. ביום 28.9.2017, הגישה המבקשת בקשה חמישית להארכת מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, בתשעים ימים, החל מיום 18.10.2017. בבקשה נטען, כי מעשיו של המשיב מלמדים, מעצם טיבם ונסיבותיהם, על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו. עוד נטען, כי המשיב, יחד עם שניים נוספים, לקח חלק בשוד אלים ואכזרי של המתלוננת, לאחר תכנון וביום תאונת דרכים, בכדי להוציא לפועל את תכניתם. המבקשת טענה בנוסף, כי מסוכנותו של המשיב נלמדת גם מעברו הפלילי, הכולל הרשעה בעבירות של גניבת כלי רכב, אשר בגינה ריצה המשיב 36 חודשי מאסר בפועל, וכי המשיב ביצע את העבירה דן, שעה שתלוי ועומד נגדו עונש מאסר מותנה, ובעודו אסיר ברישיון.

6. אשר להליך העיקרי, מסרה המבקשת כי עד כה התקיימו 8 ישיבות הוכחות, וקבועים שני מועדי הוכחות נוספים, בתוך תקופת הארכת המעצר המבוקשת.

הדיון בבקשה

7. במהלך הדיון שהתקיים בפניי היום, הוסיף ב"כ המבקשת, עו"ד חיים שוייצר, כי בדיון הקבוע בהליך העיקרי ליום 17.10.2017, צפויה להסתיים פרשת התביעה, וניתן יהיה לשמוע ביום זה את עדותו של המשיב. עוד נמסר על ידי ב"כ המבקשת, כי אף אם עדי התביעה לא יתייצבו לדיון הקרוב, המאשימה תכריז "אלו עדיי". לבסוף נטען, כי בשל המסוכנות הנשקפת מן המשיב, ראוי היה כי הוא ימצא מאחורי סורג ובריח, ולמצער יש להאריך את מעצרו בתנאי פיקוח אלקטרוני.

מנגד, טען ב"כ המשיב, עו"ד יוסי זילברברג, כי ההליך העיקרי לא התקדם כלל, מאז הדיון בבקשה האחרונה להארכת מעצרו של המשיב, ועוד נטען כי המשיב היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריח במשך כ-10 חודשים, ומאז הוא מצוי במעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני. לשאלת בית המשפט, מסר ב"כ המשיב, כי להערכתו נדרשות "לפחות 3 ישיבות" במסגרת פרשת ההגנה, ועל כן משפטו של המשיב רחוק מסיום. נטען בנוסף, כי העובדה שהמשיב יצא לכפר עקב, במהלך עיד אל פיטר, וחזר למקום בו הוא שוהה בחלופת המעצר, בשילוב עם העובדה שהוא התייצב לכל הדיונים שהתקיימו בעניינו, מעידות על כך שלא נשקפת מסוכנות מצידו של המשיב, ככל שיבוטלו תנאי הפיקוח האלקטרוני שבהם הוא נתון. על יסוד האמור, התבקש בית משפט זה לבטל את האיזוק האלקטרוני בעניינו של המשיב, "ולהחזירו לביתו בכפר עקב".

דיון והכרעה

8. לאחר שעיינתי בבקשה להארכת מעצרו של המשיב, והאזנתי בקשב רב לטענות הצדדים בדיון שנערך לפניי, הגעתי לכלל מסקנה, כי דינה של הבקשה להתקבל.

9. כידוע, בהליך לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, נדרש בית המשפט לאזן בין חזקת החפות העומדת לנאשם וזכותו החוקתית לחירות, לבין האינטרס שעניינו שמירה על שלום הציבור ובטחונו (בש"פ 9940/16 מדינת ישראל נ' פלוני (29.12.2016); בש"פ 1383/16 מדינת ישראל נ' פלוני (22.2.2016); בש"פ 8619/13 מדינת ישראל נ' פלוני (8.1.2014)). במסגרת איזון זה, שומה על בית המשפט ליתן את הדעת למגוון של שיקולים ואינטרסים מתנגשים. מן העבר האחד, יש לשקול את המסוכנות הנשקפת מהנאשם, כפי שזו נלמדת מאופי העבירות המיוחסות לו ומנסיבות ביצוען; את עברו הפלילי; ואת החשש מפני שיבוש הליכי המשפט והחשש להימלטותו של הנאשם מאימת הדיון. מן העבר השני, יש לבחון את עוצמת הפגיעה בחירותו של הנאשם, הנובעת, בין היתר, מקצב התקדמות ההליך המשפטי בעניינו, וממשך הזמן אשר חלף מאז הושם הנאשם במעצר. כאשר קצב התנהלות ההליך המשפטי אינו משביע רצון, תנוע המוטטלת לעבר זכותו של הנאשם לחירות, ותגבר הנטייה לשחררו לחלופת מעצר (בש"פ 21741/7 מדינת ישראל נ' פלוני (2.4.2017); בש"פ 4166/16 מדינת ישראל נ' אבו רזק (25.7.2016); בש"פ 5816/15 מדינת ישראל נ' דריימן (9.9.2015)).

10. במקרה דנן, מיוחסת למשיב עבירה של שוד אלים, אותו הוא ביצע, לכאורה, ביחד עם שניים נוספים. כל זאת, לאחר תכנון מוקדם, ותוך הותרתה של המתלוננת כשהיא חבולה, בצד הדרך. המסוכנות הנשקפת מן המשיב עולה מעובדות כתב האישום אשר תוארו לעיל, כמו גם מעברו הפלילי, אשר בגינו ריצה המשיב 36 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח. כמו כן, לא היה בעונש המאסר המותנה התלוי ועומד מעל לראשו של המשיב בעת ביצוע העבירה דנן, או בעובדת היותו אסיר ברישיון, כדי להרתיעו מביצוע, לכאורה, של המעשים המיוחסים לו בכתב האישום.

אכן, ההליך העיקרי בעניינו של המשיב החל רק בסוף שנת 2016, כאשר פרשת התביעה טרם הגיעה לסיומה. יחד עם זאת, לאחר שנתתי את דעתי לכלל השיקולים הרלוונטיים לכאן או לכאן, שוכנעתי כי אין מקום לשקול, לעת הזאת, את שחרורו של המבקש ממעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני. בשים לב לטיעוני הצדדים בדיון שהתקיים לפניי היום, נראה כי ניתן יהיה לסיים את פרשת הראיות בהליך העיקרי בתוך מספר ישיבות, וכי התיק מתקרב לישורת האחרונה.

11. על יסוד האמור, החלטתי להיעתר לבקשת המדינה, והנני מאריך את מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בתשעים ימים נוספים, החל מיום 18.10.2017, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 6710-02-16, בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

12. עם זאת, אכיר תודה לבית המשפט המחוזי, אם יעשה מאמץ, למרות העומס הרב המוטל על כתפיו, על מנת לקבוע ישיבות נוספות, פרט לשתי הישיבות שנקבעו (17.10.2017 ו-30.10.2017), כך שפרשת הראיות תסתיים בתוך תקופת ההארכה המבוקשת.

ניתנה היום, י"ב בתשרי התשע"ח (2.10.2017).

שׁוֹפֵט